

התבטלות של נבחרים ציבורי. אפילו כניעה לפני הפקידות הממשלתית. השולטת במידע. ברור שהסידרה גובלת בהגזמה, אבל האלמנט הזה, של עליונות הפקידות הממשלתית, קיים גם אצלנו בכמה מקומות.

● **עליונות עד כדי כך, שניציגיה יכולים להזניק את בחירי-ליבם לראשות-ממשלה?**

לא, זה כבר לא מקובל אצלנו. עד אבסורד כזה, תודה לאל, לא הגענו. ואני לא מדבר רק על הרגים הכבירים, אלא גם על חריפות הרברים כפי שהוצגו ונעצמתם. בכל אופן, מועמד כזה בלתי-מתאים לא היה מגיע אצלנו לראשות-ממשלה.

● **ולממשלה?**

זה כבר אני יודע. לא מאמין שעד כדי כך, אבל מי יודע? יכול להיות.

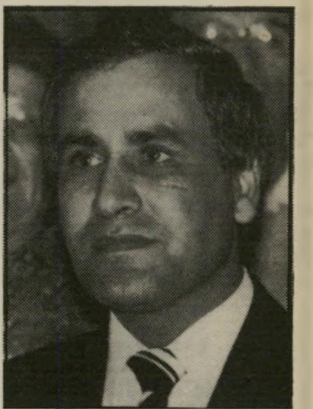
● **יצרת פעם משברים מלאי כותיים, כדי להשיג עיתונות טובה?**

אני — לא. לא עשיתי אף פעם משהו דוגמת הנקניקיה הבריטית.

● **ויריבך?**

למה את שואלת דווקא על יריבך? גם ידידי פעלו ופועלים כך. בכלל, עמיתים לממשלה. אבל לא אפרט שמות.

● **חשת היכרות עם המניר פוליטיות שהוצגו בתוכנית?**

קצב עמיתו

כן, יש גם אצלנו. לא חסר! גם במפלגתי זה קיים בשפע.

● **ואיזו מיפלגה מובילה בי תחום זה?**

המערך. איזו שאלה!

● **יוסי ביילין:**

● **זה רעיון מוכר?**

יוסי ביילין הוא מקבילו של מוכר-הממשלה הדינאמי והאל-ננטי ביס מיניסטרו: מקביל — רק בתפקידו כמוזכר ממשלת-ישראל. המניפולציות הן לא בדיק דרך-חיים אצלו.

● **נהנית מהפרק האחרון בסדרה?**

אני תמיד נהנה מהסדרה הזאת. כן, נהנית.

● **מה הקשר של זה למציאות שלנו?**

כל הסדרה הזאת היא, כמובן, קריקטורה של המציאות. נכון, היא מבוססת עליה, אבל לא יותר מכך. ברור שהיו אלמנטים רבים בפרק שהזכירו לי פרטים מהמציאות. הפרק והסדרה כולה, אגב, מחמיאים מאוד לפקידים הממשלתיים.

● **ומה בדבר הרעיון שפקיד ממשלתי יכול לשחק מישחקי שילטון?**

טוב, זה רעיון מוכר. זה מוכר לי קצת את יו" קושינסקי בלהיות שם. שם הוא מדבר על אינטרסים כספיים, אבל העיקרון דומה: גורם בלתי-פוליטי, היכול להצמיח לתפקידים בכירים ביותר גם אנשים לא-ראויים. בין אם מאינטרסים כספיים ובין אם זה מאינטרסים של קידום אישי.

● **הרמות של עוזרו המצליח של שר-המינהלה, כפי ששרטטה בפרק, היא דמותו של העוזר האירואלי?**

לא יכול להיות עוזר אירואלי בתנאים כפי שהוצגו בתוכנית. גם להיות עוזרו של אדם כמו הקר הזה, שר-המינהלה, של בוק כזה — זה די מתסכל. כל הכיף זה לעבוד עם בוס שהוא משכמו ומעלה.

● **תרגיל הנקניקיה הבריטית — ניפוח משבר למען יצירתה של עיתונות אזהרת — לא מוגדר על ידך כהברקה?**

זה היה הקטע הכי פחות מוצלח בפרק. זו היתה כבר גלישה מקורי מוחלטת. אני אישית לא נוהג כך. דבר כזה, כפרופורציה זו או אחרת, הוא אפקטיבי לטווח קצר בלבד. זה מסוג הטריקים שניתן לעשות רק לטווח מיד.

● **הזדהית עם מזכיר הממי שלה, בתוקף תפקידכם זהים?**

יש בזה משהו, אבל לא כל אב הצופה ברמותו של ילד בטלוויזיה חושב מיד.

ביילין מחמאותיו

על הילר שלו... זה היה נחמד מאוד לצפות בפרק, אבל היה לי קשה לחוש עם זה הזדהות.

● **אורי סביר:**

● **„לא, לחלוטין לא“**

אורי סביר, יועצו של ראש-הממשלה, שימעות פרס, לענייני-תיקשורת, ראה רק את הקטע הסוגר של הפרק, לפני-כן נאלץ ללכת לחוויה מצחיקה אחרת — להצגת הגשש החיוור, יחד עם פרס. „אבל“ הוא מוסיף, „סיפרו לי את השאר למחרת, בייחוד יוסי ביילין“.

● **הפרק הציג תיוה, על פיה עוזר מבריק, בעל כושר מני סולטני, יכול להזניק גם אסם למישרה בכירה ביותר. זה מקובל גם אצלנו?**

לא, לחלוטין לא! אני גם לא בטוח שזה מקובל בסיטואציות אנגליות. עוזר טוב הוא לא מי שמנסה לעשות מהאיש שלמענו הוא עובד משהו אחר. עוזר טוב — זהו אדם המתאים את עצמו למעסיקו, ולא להיפך.

● **בפרק הראו כיצד ניתן ליצור עיתונות אזהרת לאיש ציבור על-ידי סילוף האמת — המציאו משבר שלא היה ולא נברא, בדבר „הנקניקיה הבריטית“ זה מקובל עליך?**

כל יועץ מנסה ליצור עיתונות טובה עבור האיש שהוא מייצג לו. במיקרים בודדים אכן ניתן ליצור מצבים מלאכותיים. אבל ברצינות: החיים הפוליטיים שלנו כלי-כך חשופים. הסימביוזה בין נציגי התיקשורת לפוליטיקאים נארך היא כזאת, שזה קשה, אישית, אני לא בעד יצירת משברים מלאכותיים. אני בעד דוברות אגרסיבית, אבל לא בצורה כזאת. אל תשכחי גם שכך אפשר לאבד את האמינות. וזהו הדבר החשוב ביותר שיש לדובר או לעוזר. זוהי רק הצלחה מיידית, לא לטווח ארוך. אבל אני מודה שיש מצבים שבהם ניתן לבצע את תרגיל „הנקניקיה הבריטית“.

האנסים

זה יוצא וזה בא

בדרך כלל אינה יכולה להיחלץ מהמכונות בלי הסכמתו של הנהג. שם מבצע בה האנס את זממו.

סוג אחר של אנסים מיקצועיים הם המתמחים באונס עירוני. אנסים אלה, פועלים, אם הם מכירים היטב את השטח שבו הם יכולים להטיל חתיתם על הסביבה במשך חודשים ארוכים עד לתפיסתם.

„האנס המשוטט“ המפורסם ביותר הוא אגדה. זהו האדם אשר לו מיוחסים אינוסי כביש-חוף בשנים 1972 עד 1984. על פי דוח שפורסם לאחרונה, אשר נכתב בידי הפאטולוג הד"ר מוריס רוגב והפסיכולוג הד"ר סקלי, ביצע אדם אחר, בעל תכונות נפשיות

אנסים אינם מתים, הם רק מתחלפים. זו ההרגשה במדינת-ישראל שבה לא עוברת אף תקופה קצרה בלי חרדה מפני אנס זה או אחר. עוד טרם הסתיימה הבהלה שאחזה בקיץ האחרון את נשות תל-אביב מפני האנס שפלש לדירתיהן ואנס אותן במיטותיהן („האנס מצפון תל-אביב“), וכבר התברר כי קיים עוד אנס, המטיל חתיתו על בנות רמת-אביב. הוא מתנפל עליהן בלילות בחצרות בתי הספר בשכונה, ומבצע בהן בכוח ואלימות מעשים מגונים ומעשי-סדום. רק נתפס „האנס האתלטי“, כפי שכונה האנס מרמט-אביב, והנה החלה הפאניקה בנגב — הפחד מפני „האנס

וגופניות ייחודיות, את כל הרציחות הללו. מסקנת הדוח היא כי רחל הלר לא נרצחה בידי עמוס ברנס, ורד וינר לא נרצחה בידי עטוזה אל-טורי, וכי השתיים היו רק חוליות בשרשרת האינסוס והרציחות של אותו אנס מיטורי, שהוא מטורף ואימפוטנט.

על-פי מסקנות דוח זה טרם נתפס האיש, ואולי הוא ממשיך לשוטט ולארוג לטרף.

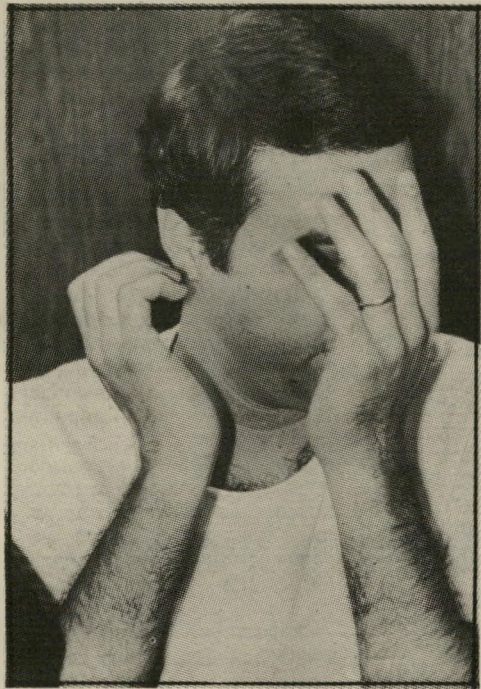
מיקרי רצח התיירות ואונס החיילת, שאירעו לאחרונה בכבישי-הנגב, עוררו את החרדה מאנס-רוצח חדש, המשוטט במכוניות, אולי מכונות סובארו לבנה חדישה, ואורב לטרף. החקירה בנגב היא בעיצומה, ויש לקוות כי המישטרה תמצא בהקדם את האשם ברציחות הללו.

בניגוד לאנסים המשוטטים, מתמקד דים האנסים העירוניים בדרך-כלל באיזור מסויים, שאותו הם מכירים וששכיליו הם מתמצאים, כדי להפכו למרכז פעילותם.

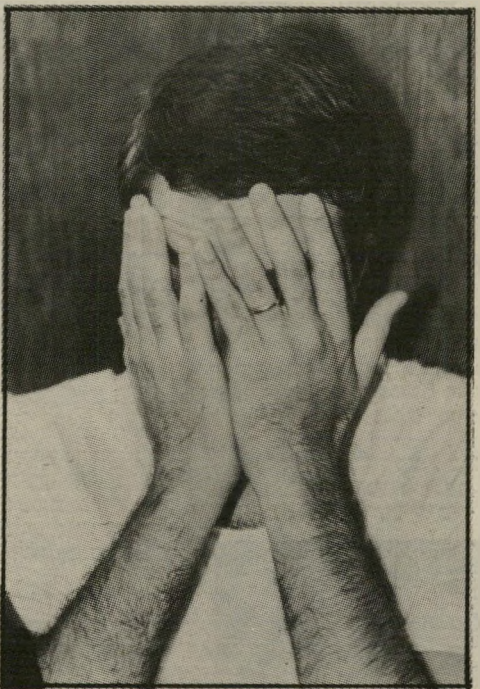
„האנס המנומס“

משך שנה וחצי, החל בדצמבר 1976, הטיל שלמה לבי-עמי, שכונה „האנס המנומס“, את מוראו על בנות תל-אביב. הגבר גדול-המידות היה

חשוד שבתאי בבית-המשפט סוג אחר, מסוכן הרבה יותר

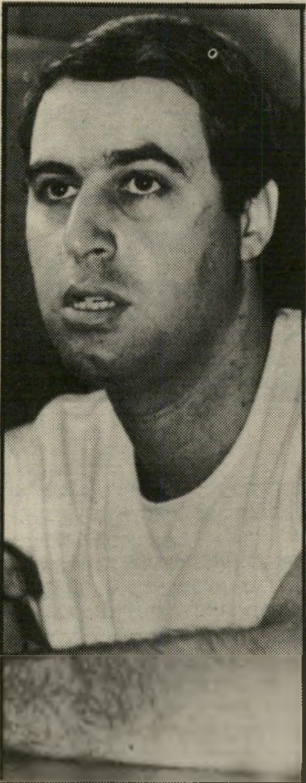

נוהג לתקוף את קורבנותיו בצפון תל-אביב, ליד תחנת-הרכבת. הוא היה משוטט באיזור ומתלווה לנשים בודדות, שהלכו שם בערב. הוא היה מציע טרמפ במכוניתו הדמיונית, מציע קיצור-דרך, מעורר אמון בלב הנשים ורוכש את ידידותן. הן לא סירבו ללוות אותו עד למקום שבו הכין מראש יצוע ענפים וקרטונים. כאשר הגיעו לשם היה תוקף את האשה בכוח רב, כמעט חונק אותה, ומבהיר כי לא תהיה כל תועלת בהתנגדות מצידה.

אחרי האונס היה לבי-עמי מתעניין, למרבה הלעג, אם האשה נהנתה, אם הגיעה לספינק מיני ואם היה לה טוב איתו. הוא היה מציע דיבריימטיקה, כסף לאוטובוס ומסטיק.

16 נשים התלוננו כי נאנסו בידי האנס המנומס, והמישטרה הקימה לו מארבים רבים. אולם הוא חמק מהם בקלות רבה.

פרופיל פסיכולוגי שהוכן בידי פסיכולוג לפי המידע שהצטבר מהנשים הנאנסות, אמר כי האנס הוא נראה בעל-מישפחה מוכנה, המנהל אורח-חיים תקין ובריא, במיטגרת מישפחתית רגילה. נקבע שאינו חולה במובן הרגיל של המילה, אלא נתון להתקפות, שאחריהן הוא חוזר לנהל חיים רגילים. דבר זה היקשה מאוד את החיפושים אחריו. כאשר נתפס לבסוף לבי-עמי, התברר

המשוטט, המחפש חיילות ותיירות בכבישי-הדרום, אונס אותן והורגן.

רוב האנסים הנתפסים, והעומדים לדין, ביצעו עבירה אחת או שתיים. האנס הממוצע אינו מתכנן את האונס. הוא נתקל בנערה במבקשת ממנו טרמפ, או באשה העוברת ברחוב בלילה, יצרו גובר עליו והוא תוקף אותה. אנסים מזדמנים כאלה נראים כמעט מדי יום בבתי-המישפט. הם מבקשים את רחמי השופטים, מתנצלים ומקבלים עונשי-מאסר שבין שנה לחמש שנים.

אונס

עירוני וכפרי

סוג אחר, מסוכן הרבה יותר, הוא של האנסים המיקצועיים, אותם שאינם מחכים לנערה שתקרה בדרום, אלא המתכננים את האונס ומשכללים שיטה, שעליה הם חוזרים שוב ושוב עד שהם נתפסים. האנסים השיטתיים אינם סוטים משיטת-האונס שלהם, והמישטרה לומדת היטב את הסימנים שמשאיר אחריו האנס. שיטתו היא המסגרת אותו, לבסוף.

מבין האנסים המיקצועיים יש המסתובבים במכונית בכבישי-הארץ, ומחפשים טרמפיסטים. נערה, העולה למכונית, נתונה לחסריו של הנהג.